

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๘/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๘/๒๕๖๓

วันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นายเสฐียร ศรีเมือง ผู้ร้อง
ตุลาการศาลปกครองกลาง ที่ ๑
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ที่ ๒
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๓ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายเสฐียร ศรีเมือง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายเสฐียร ศรีเมือง (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนยื่นเอกสารต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านธุรการของคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (คตส.) พร้อมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ที่ใช้ตำแหน่งหน้าที่ทางการเมืองเอื้อประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ และระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบว่าด้วยการจ่ายสินบนในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

- ๒ -

ไม่ได้ดำเนินการตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๖ (๑) (ง) ที่กำหนดให้ผู้รับแจ้งเบาะแสทำบันทึกข้อความ และจัดทำสำเนาฉบับให้ผู้แจ้งเบาะแสเก็บรักษาไว้เพื่อนำมาแสดงขอรับเงินสินบนเมื่อคดีถึงที่สุด ต่อมาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดง ที่ อม. ๑/๒๕๕๓ ให้ทรัพย์สินของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ตกเป็นของแผ่นดิน และเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ร้องยื่นหนังสือต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ผู้ถูกร้องที่ ๓) ซึ่งดำเนินการต่อจาก คตส. ขอให้พิจารณาจ่ายเงินสินบนให้ผู้ร้องตามระเบียบดังกล่าว แต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) แจ้งผลการพิจารณาว่าตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏว่าในสำนวนการไต่สวนของ คตส. และคำฟ้องของอัยการสูงสุด ระบุการซื้อชองหรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงของผู้ร้องเกี่ยวกับทรัพย์สินของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อันเป็นผลให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน นอกจากนี้คำพิพากษาดังกล่าวไม่ปรากฏรายละเอียดข้อเท็จจริงว่าการที่ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทรัพย์สินของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ตกเป็นของแผ่นดิน นั้น สืบเนื่องจากการซื้อชองหรือให้ข้อมูลหรือ ให้ข้อเท็จจริงของผู้ร้อง จึงมีมติว่าผู้ร้องมิใช่ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินสินบนตามระเบียบดังกล่าว

ผู้ร้องเห็นว่าการที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่ดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการ ตรวจสอบว่าด้วยการจ่ายสินบนในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของคณะกรรมการตรวจสอบ การกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๖ (๑) (ง) และการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่จ่ายเงินสินบนให้แก่ผู้ร้อง ทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง และศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๔๕/๒๕๕๗ วินิจฉัยว่า ผู้ร้องมิได้ มีคำขอให้ศาลกำหนดค่าบังคับอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ร้องมิใช่ผู้มีสิทธิ ฟ้องสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่าผู้ร้องมิใช่ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสินบนตามระเบียบของ คตส. จึงไม่ใช่กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ พิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จ่ายเงินสินบนให้แก่ผู้ร้อง ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๐๒๙/๒๕๕๙

วินิจฉัยว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจพิจารณาจ่ายเงินสินบนให้แก่ผู้ร้องตามที่ระเบียบกำหนด แต่การซื้อหรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงของผู้ร้องไม่เกี่ยวกับทรัพย์สินของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ตามที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดง ที่ อม. ๑/๒๕๕๓ ให้ทรัพย์สินของพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ตกเป็นของแผ่นดิน อันจะถือได้ว่าผู้ร้องเป็นผู้แจ้งเบาะแสและมีสิทธิได้รับเงินสินบน มติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ว่าผู้ร้องมิใช่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสินบน จึงเป็นการกระทำที่ขัดด้วยกฎหมายแล้ว พิพากษายืน

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเห็นว่าผู้ร้องเคยยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางและศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาแล้ว พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๗ (๒) ห้ามมิให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรับไว้พิจารณา และเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของตุลาการศาลปกครองกลาง (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๑

(๒) การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของตุลาการศาลปกครองสูงสุด (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๙๑ และมาตรา ๒๓๔

(๓) มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องที่ ๓ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจจ่ายเงินสินบนพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ร้อง ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจ

- ๔ -

หลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณา วินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง ต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจาก การกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณี อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือ เรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้อง กล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องที่ ๓ ไม่จ่ายเงินสินบนแก่ผู้ร้องตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบว่าด้วยการจ่ายสินบนในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิด ความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ ผู้ร้องยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางและศาลปกครองสูงสุด แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ พิกษายกฟ้อง โดยวินิจฉัยว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการชี้ช่องหรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงของผู้ร้องไม่เกี่ยวกับทรัพย์สินของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ตามคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง ในคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๓ อันจะถือได้ว่าผู้ร้องเป็นผู้แจ้งเบาะแสและมีสิทธิ ได้รับเงินสินบนตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบว่าด้วยการจ่ายสินบนในการดำเนินการเกี่ยวกับ ทรัพย์สินของคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ นั้น ผู้ร้องอ้างว่าเป็นการพิพากษาปิดเบื้อนข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และละเมิดคำพิพากษาของศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าว คำพิพากษาหรือคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ ๑

- ๕ -

ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๑ และคำพิพากษาหรือคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ ๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ มาตรา ๑๙๑ และมาตรา ๒๓๔ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นกรณี queขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยดุลพินิจในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ร้องมิใช่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสินบนตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

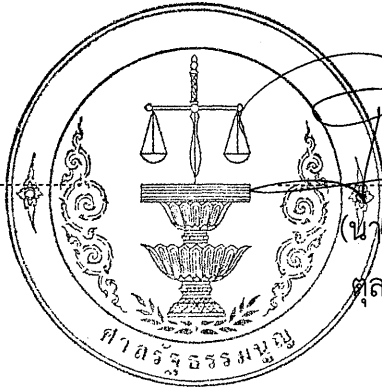

(คำสั่งที่ ๕๙/๒๕๖๓)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ